

[Lilli Gyldenkilde]

Så har vi føjet til – og her skal jeg sige tak til både hr. Glønborg og ikke mindst til fru Jytte Andersen – at nu synes vi, at tiden er inde til, at de mennesker, der aldrig har betalt til a-kasser og arbejdsløshedsbækampelse, kommer til at bidrage til sagen. Jeg skal sige til fru Jytte Andersen, at når der tales om a-kasser i forslaget, er det blot for at pege på, at der er nogen, som ikke har betalt a-kassebidrag gennem mange år og derfor er sluppet for den punktafgift, som andre har måttet betale, dels for at forsikre sig, men også for at medvirke til, at der blev gjort noget arbejdsløshedsbækkende, bl.a. UTB-forlig osv. Jeg mener, at det drejer sig om at få dem til at betale, og så må vi hitte ud af, hvor stort beløbet skal være i første omgang. For alt afhængigt af de forhandlinger, der kører i øjeblikket, sidder vi jo også og drøfter noget om det her, og alt afhængigt af, hvor mange uddannelsespladser man skal finde frem til, kan man jo finde ud af, hvordan man skal bruge det solidaritetsbidrag. Men det er helt tydeligt, at her er i hvert fald et af de punkter, hvor jeg virkelig har grund til at sige tak, fordi der er nogle, der vil være med til at kigge på det.

Jeg skal sige lidt om licitationsreglerne, som alle har afvist. Reglen om, at når man fra det offentliges side har et udbud, får en ordre eller et bud på det og derefter forlanger forskellige ting, bl.a. at man kan ansætte en langtidsledig, har man haft i Frankrig igennem ganske mange år. Man kan da diskutere, om det er rigtigt, at der så er en anden, der ryger ud i den anden ende, men det er i hvert fald ikke erfaringen fra Frankrig, og jeg synes da godt, vi kan lære af andre. Til dem, der var så venlige at sige, at det ikke havde noget med markedsøkonomi at gøre, og at det var en særlig socialistisk måde at gøre tingene på, kan jeg sige, at det er det bestemte ikke. Frankrig er mig bekendt ikke noget socialistisk land, og dér har man den samme ordning med at have en ung ansat i 5 måneder, hvor man får løntilskud til den unge, hvis virksomheden vel at mærke giver det løfte, at der er et fuldt arbejdsår efterfølgende til den pågældende. Det er en ordning, man har haft i Frankrig siden 1978, og den fungerer udmærket. Statistikkerne viser, at de unge mennesker kommer i arbejde på denne måde. Så jeg synes, det er lidt trist at høre her, at det bare er, fordi man er socialist, at man kommer med den slags forslag. Det har jo intet med det at gøre.

Jeg synes desværre, at debatten her har vist, at nytænkning – og der er nytænkning i det her – ikke har gode vilkår i Folketinget. Man kan hele tiden afvise, og der var endda en af ordførerne, der sagde, at vi ikke gik ind for markedsøkonomi, og derfor kunne man slet ikke gå ind for noget af det her. Jeg bliver nødt til at spørge: Hvor i dette forslag står der et eneste sted, at vi ikke går ind for markedsøkonomi? Det er noget vrøvl at sige!

Min taletid er udløbet, jeg er nødt til at gå ned, men jeg kommer op igen i anden omgang.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Da fru Lilli Gyldenkilde slog de ordførere i hob, som gik imod forhøjelse af boligkvoterne, og så pr. automatik fastslog, at man også gik imod vedligeholdelsesordninger, føler jeg mig provokeret til at gå op og sige, at det er korrekt, at Kristeligt Folkeparti gik imod forhøjelsen af boligkvoterne. Men jeg minder om, at det var et led i vores økonomipakke, som vi lagde frem den 27. december 1990, at samfundet skulle tilskynde til en god arbejdsindsats med hensyn til vedligeholdelse og renovering af boliger. Vi synes, at det er udmærket, at samfundet dér tilskynder ved at yde et skattefradrag, og det skulle være noget, vi kunne blive enige om hele vejen rundt, for her er det jo ikke de fæle, store arbejdsgivere, men de små parcelhusejere, der får lov til at sætte noget i gang og bliver opmuntret af samfundet til det. Og jeg er helt sikker på, at det ville have en nyttig og god effekt.

Jytte Andersen (S):

Når man af tidsmæssige årsager ikke får givet melding på alle punkterne i dette meget omfattende forslag, bliver man tilsyneladende taget til indtægt for, at man er imod. Så således provokeret vil også jeg godt benytte anden runde til at melde på det resterende, som jeg ikke fik meldt på før.

Det er klart, at det ville være godt for beskæftigelsen og byggesektoren, hvis vi fik hævet kvoten i den almenyttige boligsektor. Det var med i vores finanslovsforslag så sent som i december 1990, uden at det desværre har virket i den politiske proces. Byfornyelse, vedligeholdelse og energibesparende foranstaltninger er naturligvis glimrende, og det er nødvendigt af mange grunde.